

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 7.9.2016
COM(2016) 491 final

2016/0236 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o vzpostavitvi sistema Unije za certificiranje opreme za varnostno pregledovanje v
letalstvu**

{SWD(2016) 259 final}

{SWD(2016) 261 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Cilj predloga

Cilj predloga je prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga EU in povečati globalno konkurenčnost industrije EU z uvedbo sistema EU za certificiranje opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu.

Bolj konkurenčna industrija EU na področju varnosti bo lahko ponudila tehnološke rešitve, ki bodo aktivno povečale varnost evropskih državljanov in prispevale k zmogljivosti evropske družbe, da prepreči in se odzove na varnostne grožnje.

Sistem certificiranja, ki ga uvaja ta predlog, temelji na skupnem postopku ocenjevanja (Common Evaluation Process – CEP), vzpostavljenem v okviru Evropske konference civilnega letalstva (European Civil Aviation Conference – ECAC), da se oceni skladnost opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu z obstoječimi zahtevami glede učinkovitosti, določenimi na ravni EU, ter združuje ta postopek s postopkom akreditacije organov za presojo skladnosti. Cilj je vzpostaviti enoten sistem certificiranja EU, ki bi temeljil na EU-homologaciji in izdajanju izjave o skladnosti s strani proizvajalcev ter bi bil veljaven v vseh državah članicah EU v skladu z načelom vzajemnega priznavanja.

• Splošno ozadje

Oprema za varnostno pregledovanje v letalstvu se nanaša na varnostno opremo, ki se uporablja za varnostne preglede oseb, ročne prtljage, oddane prtljage, blaga, zračnega tovora in zračne pošte. Oprema za varnostno pregledovanje v sektorju varnosti letalstva predstavlja znaten trg, katerega letni svetovni promet znaša 14 milijard EUR, od tega 4,2 milijarde EUR samo v EU. Letališča in vozlišča zračnega prometa spadajo tudi v sektorje z največjim potencialom za rast na svetovni ravni z močnim poudarkom na azijskih trgih.

Uredba (ES) št. 300/2008 določa tehnične specifikacije in zahteve glede učinkovitosti opreme, ki se uporablja za varnostno pregledovanje v okviru letalstva na letališčih EU. Ta zakonodaja temelji na standardih, ki jih je razvila Komisija ter ki se nenehno prilagajajo spreminjajočim se scenarijem groženj in ocenam tveganj. Ob upoštevanju posledic za nacionalno varnost držav članic EU, do katerih bi lahko prišlo, če bi ti standardi postali splošno znani, so ti standardi zaupne narave in so na voljo le tistim (osebam, podjetjem, organizacijam itd.), ki so ustrezno varnostno preverjeni in imajo tehtno utemeljitev („na podlagi potrebe po seznanitvi s podatki“).

Vendar zgoraj navedene zakonodaje ne spremlja pravno zavezujoč vseevropski sistem ugotavljanja skladnosti za zagotovitev, da so zahtevani standardi izpolnjeni na vseh letališčih EU. Zato se lahko da oprema, ki je bila certificirana v eni državi članici EU, na trg samo v navedeni državi članici. Vsaka druga država članica EU lahko sama odloči, ali bo to certificiranje priznala ali pa bo zahtevala, da se oprema ponovno preizkusi, da se preveri, ali izpolnjuje zahteve, predpisane z zakonodajo EU, lahko pa tudi prepreči njeno uporabo na svojem ozemlju. V vsakem primeru pa ne obstaja postopek samodejnega priznavanja certificiranja, ki ga je izdala prva država članica.

Države članice so v sodelovanju s Komisijo delno obravnavale to razdrobljenost z razvojem skupnih metodologij preskušanja za različne kategorije opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu, ki se uporablja v okviru Evropske konference civilnega letalstva (ECAC). Evropska

konferenca civilnega letalstva je leta 2008 vzpostavila skupni postopek ocenjevanja za preizkušanje opreme za varnostno pregledovanje, ki se uporablja v letalskem sektorju. Skupni postopek ocenjevanja je bil od takrat pregledan in izboljšán v smislu učinkovitosti, vendar še vedno nima pravno zavezujočega značaja, s čimer bi bil njegov potencial v celoti izkoriščen.

- **Usklajenost z obstoječimi določbami na področju politike**

Evropska agenda za varnost (COM(2015) 185 final), ki jo je Evropska komisija sprejela aprila 2015, poudarja potrebo po konkurenčni industriji EU na področju varnosti, ki lahko tudi prispeva k avtonomiji EU z izpolnjevanjem potreb po varnosti. Unija poleg tega spodbuja razvoj inovativnih varnostnih rešitev, na primer s standardi in skupnimi certifikati. Evropska agenda za varnost navaja tudi, da Komisija proučuje nadaljnje ukrepanje, na primer v zvezi z alarmnimi sistemi in opremo za varnostni pregled na letališčih, da bi odstranila ovire za enotni trg in okrepila konkurenčnost industrije EU na področju varnosti na trgih za izvoz.

Ta predlog bo prispeval k izboljšanju konkurenčnosti industrije EU na področju varnosti. Posledično bo bolj konkurenčna industrija EU na področju varnosti lahko ponudila inovativnejše in učinkovitejše rešitve za okrepitev varnosti evropskih državljanov ter bo znatno prispevala k odpornosti evropske družbe na varnostne grožnje.

Z vidika cilja tega predloga je treba omeniti **sporočilo Komisije „Industrijska varnostna politika – Akcijski načrt za inovativno in konkurenčno varnostno industrijo“ (COM(2012) 417)**. Zlasti ukrep 2 navedenega načrta navaja naslednje: „Po temeljiti analizi ocene učinka in posvetovanju z zainteresiranimi stranmi bo Komisija predlagala dva zakonodajna predloga: enega za vzpostavitev usklajenega sistema certificiranja na ravni EU za opremo za varnostni pregled (odkrivanje) na letališčih in enega za vzpostavitev usklajenega sistema certificiranja na ravni EU za alarmne sisteme. Cilj je doseganje vzajemnega priznavanja sistemov certificiranja.“

Oprema za varnostno pregledovanje v letalstvu je vključena v določbe **Uredbe (ES) št. 300/2008**, ki določa skupna pravila na področju varovanja civilnega letalstva, in njene izvedbene akte, zlasti **Uredbo Komisije (EU) št. 185/2010** o določitvi podrobnih ukrepov za izvajanje skupnih osnovnih standardov za varnost letalstva.

Ker že obstajajo podrobne zahteve glede učinkovitosti in preskusne metode za opremo za varnostno pregledovanje v letalstvu, namen predloga ni dodati še več tehničnih predpisov. Nasprotno, predlog jasno prispeva k izvajanju navedenih določb politike z uvedbo sistema certificiranja EU opreme za varnostno pregledovanje. Ta bi določal, da morajo skladnost z zahtevami glede učinkovitosti dokazati akreditirani laboratoriji za preskušanje, ki uporabljajo skupno metodologijo preskušanja, kot je na primer tista, opredeljena v okviru Evropske konference civilnega letalstva. Za vzpostavitev učinkovitega sistema certificiranja bi bilo treba sprejeti pravni akt o določitvi okvira sistema.

- **Usklajenost z drugimi politikami Unije**

Predlog je v skladu z glavnimi politikami EU na področju enotnega trga in prostega pretoka blaga. Pri pripravi tega predloga sta bila zlasti upoštevana **Uredba (ES) št. 765/2008 z dne 9. julija 2008** o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter **Sklep št. 768/2008/ES z dne 9. julija 2008** o skupnem okviru za trženje proizvodov.

Poleg tega je predlog v skladu s prednostno nalogo Evropske komisije glede povečanja konkurenčnosti evropskih podjetij z odpravo razdrobljenosti varnostnih trgov EU, kakor jih je

predstavil **predsednik Komisije Jean-Claude Juncker v svojih političnih usmeritvah** („Bolj povezan in pravičnejši notranji trg z okrepljeno industrijsko bazo“).

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Podlaga za ukrepe EU je člen 114 PDEU, ki se nanaša na približevanje zakonodaj držav članic za doseg ciljev iz člena 26 PDEU, in sicer pravilno delovanje notranjega trga.

• Subsidiarnost

Cilja te uredbe, in sicer določitve pravil o upravnih in postopkovnih zahtevah za EU-homologacijo opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu, ni mogoče zadovoljivo uresničiti na ravni držav članic EU. Če bi namreč države članice nameravale začeti tako pobudo same, bi to storile že ob vzpostavitvi sistema skupnega postopka ocenjevanja v okviru Evropske konference civilnega letalstva. Zaradi obsega in učinkov se lahko ukrep za vzpostavitev sistema EU-homologacije, ki zajema vzajemno priznavanje certifikatov o skladnosti med državami članicami, izvede le na ravni EU.

Predlog je zato skladen z načelom subsidiarnosti.

• Sorazmernost

Predlog je skladen z načelom sorazmernosti, saj ne presega tistega, kar je nujno za doseganje ciljev pravilnega delovanja notranjega trga ob hkratnem povečanju konkurenčnosti industrije EU v sektorju opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu.

Poleg tega se zdi, glede na potrebo po zagotovitvi enakih pogojev za proizvajalce opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu EU v primerjavi z njihovimi konkurenti tako na trgih EU in zunaj nje, vzpostavitev skupnega sistema certificiranja, potrebnega za prodajo ali dajanje v uporabo kakršne koli take opreme v EU, sorazmerna s ciljem predloga.

• Izbira instrumenta

Zadevna pravna podlaga, in sicer člen 114 PDEU, ne določa oblike pravnega instrumenta.

Vendar se ob upoštevanju cilja predloga, glede na posebne okoliščine in vsebino, uredba zdi primernejša od direktive za vzpostavitev jasnega okvira za sistem certificiranja EU, ki bo temeljil na že obstoječih uredbah (ES) št. 300/2008 in (EU) št. 185/2010.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

• Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Predlog temelji na širokem posvetovanju z ustreznimi zainteresiranimi stranmi, ki je bilo izvedeno s pomočjo:

- odprtega **javnega posvetovanja glede certificiranja opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu**, ki je potekalo od 5. marca 2013 do 10. junija 2013. Posvetovanje je bilo objavljeno na spletišču *Vaš glas v Evropi*, pri čemer je bilo prejetih 37 prispevkov. Kljub razmeroma majhnemu odzivu se rezultati javnega posvetovanja lahko štejejo za reprezentativne, saj so se odzvale vse glavne skupine zainteresiranih strani (nacionalne uprave, vse vrste podjetij (vključno z MSP),

preskusni laboratoriji, upravljavci letališč itd.). Poleg tega so na posvetovanju sodelovala najpomembnejša združenja sektorja (med drugim glavno združenje letalskih prevoznikov, ki zastopa okrog 240 letalskih prevoznikov oziroma 84 % vsega zračnega prometa, ter glavno poslovno združenje, ki zastopa večino proizvajalcev EU) in nekateri preskusni laboratoriji, tako da je bilo skupaj zastopanih več sto zainteresiranih strani. Glavne sklepne ugotovitve javnega posvetovanja, povzete v oceni učinka, priloženi predlogu, v celoti podpirajo njegov zakonodajni pristop.

- Na podlagi javnega posvetovanja je bila 25. septembra 2013 organizirana **delavnica**. Udeležili so se je predstavniki vseh skupin zainteresiranih strani, vključno z državami članicami, industrijo, Evropsko konferenco civilnega letalstva in predstavniki končnih uporabnikov (Evropsko sekcijo Mednarodnega letališkega sveta). Glavna ugotovitev delavnice je bila konvergenčnost rezultatov študij, predstavljenih na prvem zasedanju (glej naslednji odstavek), tako v smislu problematičnih vprašanj kot možnih rešitev.
- Čeprav je od javnega posvetovanja, delavnice in predložitve ocene učinka preteklo nekaj časa, ugotovitve teh posvetovanj glede pomanjkanja skupnih pravno zavezujočih postopkov certificiranja opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu še vedno veljajo. To je bilo v letu 2015 potrjeno s strani vseh ustreznih zainteresiranih strani.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisija se je pri pripravi ocene učinka predloga opirala na študijo zunanjega izvajalca z naslovom „Študija o raziskavah in razvoju na področju varnosti v velikih tretjih državah“. V okviru študije so se podrobno analizirali sistemi certificiranja in ocenjevanja skladnosti v EU in po svetu. Vključena je tudi ocena učinkov možnih politik, ki jih je opredelila Komisija. Vsi veljavni sklepi študije so bili vključeni v oceno učinka in ustrezno upoštevani pri pripravi predloga.

Pri pripravi ocene učinka se je ustrezno upoštevala tudi dodatna raziskava z naslovom „**Zahteve v zvezi z odkrivanjem in metodologije preskušanja naprav za preverjanje varnosti v letalstvu v EU in EFTA**“, ki jo je izvedel Inštitut za referenčne materiale in meritve Skupnega raziskovalnega središča iz Geela, objavljena pa je bila spomladi 2013.

- **Ocena učinka**

Ocena učinka je priložena temu predlogu (dodati sklic).

Odbor Komisije za regulativni nadzor jo je 3. julija 2015 ocenil pozitivno.

V okviru te ocene učinka je bilo oblikovanih pet možnih politik, vključno z izhodiščem:

1. „Izhodiščni scenarij“ – Komisija ne bi začela nobenih posebnih političnih pobud.
2. Priporočilo državam članicam, naj vzajemno priznajo nacionalne sisteme certificiranja in/ali naj se oprejo na skupni postopek ocenjevanja Evropske konference civilnega letalstva.
3. „Zakonodaja“ – Komisija bi pripravila zakonodajni predlog, ki bi proizvajalcem omogočil trženje in prodajo njihovih proizvodov po vsej Uniji, ko bi bili ti certificirani v eni od držav članic.

- 3.1. „Stari pristop“ ali „popolna uskladitev“, za katero je značilen sistem certificiranja, ki bi ga izvajali nacionalni homologacijski organi in bi temeljil na podrobnih specifikacijah, določenih v zakonodaji: 1) zahteve glede učinkovitosti, ki se uporabljajo za opremo za varnostno pregledovanje v letalstvu; 2) skupne metodologije preskušanja ter 3) akreditacija preskuševalnih laboratorijev.
- 3.2. „Novi pristop“, ki ne temelji na podrobnih specifikacij, temveč na javno dostopnih standardih. Vzpostavljeni sistem certificiranja bi se omejil na bistvene zahteve glede opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu, napisane na splošno. Ta možnost je bila zavrnjena, saj so obstoječe zahteve EU glede učinkovitosti, na katerih bi temeljil ta pristop, tajne in se ne objavijo.
- 3.3. Tretja možnost, in sicer „centralizirani pristop“, pri katerem bi bil vzpostavljeni sistem certificiranja precej podoben kot pri možnosti 3.1, vendar bi ga centralno izvajala agencija EU.

Najprimernejša je možnost 3.1, tj. „stari pristop“, ki bi imela znatne pozitivne učinke, hkrati pa bi zagotovila najširšo podporo med vsemi zainteresiranimi stranmi, vključno z državami članicami.

V skladu s to možnostjo bi se morale certificiranje opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu opraviti v samo eni državi članici, izdani certifikat pa bi bil neposredno veljaven v vseh 28 državah članicah EU. To bi moralo povečati skupno učinkovitost trga EU v sektorju opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu in pozitivno vplivati na prosti pretok blaga. Izboljšati bi se morala tudi izbira strank (npr. upravljavcev letališč), saj bi se lahko odločile za nakup katere koli opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu, „certificirane v EU“, in ne le opreme, certificirane v njihovi državi. Enotni postopki certificiranja bi morali zmanjšati upravno breme za proizvajalce in izboljšati njihov čas do uvedbe opreme na trg. To bi moralo imeti tudi pozitiven učinek na svetovno konkurenčnost evropskih proizvajalcev, zlasti v zvezi z njihovimi tekmeci iz ZDA (ocenjene koristi prodaje bi znašale v povprečju 22 milijonov EUR na leto). Pričakovano povečanje konkurenčnosti bi moralo voditi k skupnemu povečanju prodaje proizvajalcev EU v tretjih državah, kar bi posledično imelo pozitiven socialni učinek na celotno število zaposlenih v tem sektorju.

Zmanjšanje potrebe po večkratnem preskušanju ene vrste opreme ali njene konfiguracije bi moralo privedi do zmanjšanja števila preskusov, ki bi jih posamezen laboratorij opravil vsako leto. To zmanjšanje preskusov bi povzročilo zmanjšanje prihodkov za laboratorije. To zmanjšanje prihodkov bi moralo biti nižje od stroškov, ki bi jih prihranili proizvajalci, kot je opisano zgoraj, saj niso vsi stroški neposredno povezani s ceno samega certificiranja (npr. stroški pošiljanja opreme)¹. Nobena od možnosti ne bi privedla do merljivih vplivov na okolje. Morebitna uskladitev postopkov certificiranja ne bi vplivala na sedanje okoljske vplive razvoja, proizvodnje, preskušanja ali prevoza. • Ustreznost in poenostavitev predpisov

Kot je bilo že navedeno, je eden od dveh splošnih ciljev predloga povečati svetovno konkurenčnost podjetij EU, ki delujejo na področju opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu.

Cilj predloga je zlasti znižati upravne stroške ter skrajšati čas do uvedbe na trg, z odpravo potrebe po večkratnem preskušanju in posebnih spremembah za posamezne države članice ter z ustvarjanjem naložbam prijaznejšega okolja za varnostne tehnologije.

¹ Glej poglavje 3.2.4 Študije o raziskavah in razvoju na področju varnosti v velikih tretjih državah (Study on security R&D in major 3rd countries).

Poleg tega je namen predloga izboljšati podobo izdelkov EU na svetovnem trgu z uvedbo oznake, ki dokazuje skladnost z zakonskimi zahtevami EU, in ustvarjanjem enakih konkurenčnih pogojev v primerjavi z družbami iz ZDA.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Unije.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Izvedbeni načrti in ureditve spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Zasnovan je bil trden sistem spremljanja in ocenjevanja, ki je vključen v predlog.

Natančneje je predvideno, da bo Komisija vsakih pet let objavila splošno poročilo o izvajanju te uredbe.

To poročilo bo temeljilo na ciljno usmerjeni raziskavi, namenjeni vsem zainteresiranim stranem, da se oceni učinkovitost in uspešnost izvajanja uredbe v zvezi z operativnimi cilji.

Raziskava bo obravnavala naslednje kazalnike, da se oceni, ali je izvajanje uredbe privedlo do znižanja stroškov raziskav in razvoja, znižanja stroškov trženja, skrajšanja časa za trženje opreme ter izboljšanja konkurenčnosti v primerjavi z dobavitelji, ki niso iz EU.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi sistema Unije za certificiranje opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij³,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Namen te uredbe je zagotoviti prost pretok opreme za varnostno pregledovanje v civilnem letalstvu v Uniji.
- (2) Oprema za varnostno pregledovanje v civilnem letalstvu, kot so detektorji kovin, varnostni skenerji in sistemi za odkrivanje eksploziva, morajo izpolnjevati številne zahteve glede učinkovitosti, preden lahko postanejo dostopni ali se dajo v uporabo. Skladnost s temi zahtevami se trenutno ocenjuje v vsaki državi članici posebej, s čimer je oprema, homologirana v eni državi članici, lahko na voljo le v tej državi članici. Za okrepitev konkurenčnosti industrije EU na področju varnosti je treba zagotoviti, da bo taka oprema lahko prosto krožila znotraj notranjega trga.
- (3) Bolj konkurenčna industrija EU na področju varnosti bo ponudila rešitve, ki bodo povečale varnost evropskih državljanov in znatno prispevale k odpornosti evropske družbe na varnostne grožnje. Unija lahko s spodbujanjem skupnih postopkov certificiranja k tem ciljem prispeva z odstranitvijo ovir za enotni trg in s krepitvijo konkurenčnosti industrije Unije na področju varnosti (na primer pri opremi za varnostni pregled na letališčih).
- (4) Komisija je v svojem sporočilu Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom **„Industrijska varnostna politika – Akcijski načrt za inovativno in konkurenčno varnostno industrijo“** iz julija 2012⁴ opremo za varnostno pregledovanje v letalstvu opredelila kot področje, kjer bi bilo najbolj smiselno vzpostaviti sistem certificiranja na ravni Unije za odpravo razdrobljenosti trga, krepitev konkurenčnosti in ponoven zagon zaposlovanja v Uniji ter za splošno povečanje varnosti evropske družbe.

² UL C , , str. .

³ UL C , , str. .

⁴ 4 COM(2012) 417 final.

- (5) **Evropska agenda za varnost**⁵ poudarja potrebo po konkurenčni industriji EU na področju varnosti, ki lahko prispeva k avtonomiji EU z izpolnjevanjem potreb po varnosti. Za EU je trdna ter konkurenčna tehnološka in industrijska baza zato ključnega pomena, da lahko pozitivno vpliva na varnost svojih državljanov.
- (6) Ta uredba bi morala z uvedbo enotnega sistema certificiranja na podlagi certifikatov o skladnosti, veljavnih v vseh državah članicah, omogočiti, da bi oprema za varnostno pregledovanje v letalstvu prosto krožila znotraj notranjega trga. Oprema, ki ji je priložen tak certifikat, bi morala biti brez kakršnih koli omejitev dostopna ali dana v uporabo v vsej Uniji.
- (7) Vsaka država članica bi morala imenovati organ, ki je pristojen za homologacijo skladnosti opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu in ki v ta namen izda certifikat o EU-homologaciji, ki je veljaven v vsej Uniji. Proizvajalci opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu bi morali prosto izbirati pristojni organ v kateri koli državi članici.
- (8) Za poenostavitev dostopa do sistema certificiranja in da bi ta postal preglednejši, bi morala vsaka država članica imenovati en organ (nacionalni homologacijski organ), tudi če sta v zadevni državi članici za varnost na področju letalstva že pristojna dva organa ali več.
- (9) Certifikat o EU-homologaciji bi moral potrditi, da sta določen tip in konfiguracija opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu skladna s skupnimi pravili in standardi na področju varnosti civilnega letalstva, določenimi zlasti v Uredbi (ES) št. 300/2008 Evropskega parlamenta in Sveta⁶.
- (10) Da se omogoči prost pretok opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu po vsej Uniji, bi bilo treba proizvajalcem omogočiti, da izdajajo certifikate o skladnosti, ki bi bili priloženi vsakemu kosu opreme, izdelanemu v skladu s tipom in konfiguracijo, ki ju zajema certifikat o EU-homologaciji.
- (11) Za opremo za varnostno preverjanje v letalstvu, ki jo zajema certifikat o EU-homologaciji, se ne bi smela zahtevati dodatna ocena v drugih državah članicah. Zato je pomembno, da je ocenjevanje in preskušanje enotno po vsej Uniji. Ta uredba bi zato morala ustrezno upoštevati delo v zvezi z oblikovanjem skupnih metod preskušanja, ki je bilo opravljeno v okviru skupnega postopka ocenjevanja Evropske konference civilnega letalstva.
- (12) Preskušanje opreme za oceno skladnosti s standardi je ključnega pomena za sistem certificiranja. Preskuse bi zato morale opravljati tehnične službe, ki so ustrezno usposobljene in imajo tehnično znanje, potrebno za ugotavljanje skladnosti z uporabo ustreznih skupnih metodologij preskušanja.
- (13) Za zagotovitev učinkovitosti sistema certificiranja in za krepitev medsebojnega zaupanja med nacionalnimi homologacijskimi organi, bi bilo treba v tej uredbi določiti zahteve za akreditacijo teh tehničnih služb.
- (14) Skladnost proizvodnje je eden od temeljev sistema EU-homologacije. Za spremljanje skladnosti proizvodnje bi proizvajalce moral redno preverjati homologacijski organ ali ustrezno usposobljena tehnična služba, imenovana v ta namen.

⁵ COM(2015) 185 final.

⁶ Uredba (ES) št. 300/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o skupnih pravilih na področju varovanja civilnega letalstva in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2320/2002 (UL L 97, 9.4.2008, str. 72).

- (15) Pomembno je, da tehnične službe enotno uporabljajo skupne metodologije preskušanja. V ta namen bi Komisija morala vzpostaviti in voditi sektorsko skupino tehničnih služb, s katero bi se zagotavljalo potrebno usklajevanje in sodelovanje med imenovanimi tehničnimi službami ter zagotavljalo usposabljanje zadevnega osebja in usklajevanje s tretjimi državami.
- (16) Če se ugotovi, da oprema za varnostno pregledovanje v letalstvu, ki jo zajema certifikat o EU-homologaciji, pomeni resno tveganje za uporabnike ali okolje, ki pa ni bilo ugotovljeno s strani homologacijskega organa, bi morala imeti vsaka država članica možnost, da za omejeno obdobje na svojem ozemlju prepreči dostopnost ali dajanje te opreme v uporabo, če je Komisija v svoji oceni ugotovila, da je ukrep države članice v skladu z zakonodajo Unije.
- (17) Če se ugotovi, da oprema za varnostno preverjanje v letalstvu, ki ji je priložen certifikat o skladnosti, ni skladna s tipom in konfiguracijo, ki ju zajema certifikat o EU-homologaciji, bi morala država članica, ki je podelila certifikat o homologaciji, sprejeti potrebne ukrepe za zagotovitev, da proizvajalec zagotovi skladnost opreme, ter o sprejetih ukrepih obvestiti druge homologacijske organe in Komisijo.
- (18) Če se ugotovi, da oprema za varnostno preverjanje v letalstvu, ki ji je priložen certifikat o skladnosti, ni skladna s tipom in konfiguracijo, ki ju zajema certifikat o EU-homologaciji, ki ga je podelil drug homologacijski organ, bi morala zadevna država članica začasno ustaviti dostopnost ali dajanje v uporabo navedene opreme na svojem ozemlju ter od homologacijskega organa, ki je podelil certifikat o homologaciji, zahtevati, da preveri, ali je oprema v proizvodnji še vedno skladna s homologiranim tipom in konfiguracijo. Pristojni homologacijski organ bi moral potrebne ukrepe sprejeti najpozneje v treh mesecih od datuma zahteve. Če zadevni homologacijski organ ugotovi, da je oprema skladna s homologiranim tipom in konfiguracijo, bi si moral prizadevati za rešitev spora. Medtem začasni ukrepi ostajajo v veljavi.
- (19) Zaradi boljše ureditve, njene poenostavitve in preprečevanja nenehnega posodabljanja veljavne zakonodaje Unije na področju tehničnih specifikacij bi se morala ta uredba sklicevati na veljavne mednarodne standarde in merila brez njihovega ponovnega navajanja v pravnem okviru Unije.
- (20) Za poenostavitev zakonodaje o homologaciji in pospešitev njenega sprejetja je bil uveden nov regulativni pristop, v skladu s katerim zakonodajalec v rednem zakonodajnem postopku določi le temeljna pravila in načela, za določitev dodatnih tehničnih podrobnosti pa pooblasti Komisijo. Kar zadeva bistvene zahteve, bi bilo zato treba v tej uredbi določiti le upravne določbe in splošne postopkovne zahteve. Komisijo bi bilo treba pooblastiti za določitev tehničnih specifikacij, vključno s skupnimi metodologijami preskušanja in zahtevami za akreditacijo tehničnih služb, potrebnih v okviru sistema certificiranja, ki ga določa ta uredba.
- (21) Da bi se ta uredba dopolnila z nadaljnjimi tehničnimi podrobnostmi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe sprejme akte, s katerimi bi v to uredbo uvedla morebitne nove zahteve glede učinkovitosti opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu ter upoštevala razvoj znanstvenega in tehničnega znanja. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

- (22) Države članice bi morale sprejeti pravila o kaznih za kršitve te uredbe in zagotoviti, da se izvajajo. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (23) Komisija bi morala na podlagi informacij, ki jih prejme od držav članic, poročati Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju te uredbe.
- (24) Zaradi jasnosti, predvidljivosti, racionalnosti in poenostavitve ter zmanjšanja bremena za proizvajalce opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu bi morala ta uredba vsebovati le omejeno število stopenj izvajanja za uvedbo upravnih določb in splošnih tehničnih zahtev. Industriji bi bilo treba omogočiti dovolj časa, da se prilagodi novim določbam iz te uredbe ter tehničnim specifikacijam in upravnim določbam iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi te uredbe. Pravočasna opredelitev zahtev je bistvena, da se proizvajalcem zagotovi dovolj časa, da razvijejo, preskusijo in uvedejo tehnične rešitve za serijsko izdelano opremo za varnostno pregledovanje v letalstvu, ter da proizvajalci in organi za odobritev v državah članicah vzpostavijo potrebne upravne sisteme.
- (25) Ker ciljev te uredbe, tj. določitve harmoniziranih pravil o upravnih in postopkovnih zahtevah za homologacijo opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne bi smela presegati tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1 *Predmet urejanja*

Ta uredba vzpostavlja okvir sistema Unije za certificiranje opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu.

Člen 2 *Področje uporabe*

1. Ta uredba se uporablja za vso opremo za varnostno pregledovanje v civilnem letalstvu, ki je na voljo ali je dana v promet v Uniji.
2. Ta uredba se ne uporablja za pse za odkrivanje eksplozivov, kadar se ti uporabljajo kot alternativni način preverjanja.

Člen 3 *Opredelitev pojmov*

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „oprema za varnostno pregledovanje v letalstvu“ ali „oprema“ pomeni specializirane naprave, ki se uporabljajo, samostojno ali kot del sistema, za

odkrivanje prepovedanih predmetov iz Uredbe (ES) št. 300/2008 ter njenih dopolnjevalnih ali izvedbenih aktov;

- (1) „civilno letalstvo“ pomeni kakršno koli operacijo, ki jo opravi civilni zrakoplov, vendar izključuje operacije, ki jih opravljajo državni zrakoplovi iz člena 3 Čikaške konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu;
- (2) „dostopnost na trgu“ pomeni vsako dobavo proizvoda za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti, ne glede na to, ali je to proti plačilu ali brezplačno;
- (3) „dajanje na trg“ pomeni prvo omogočanje dostopnosti proizvoda na trgu Unije;
- (4) „dajanje v uporabo“ pomeni prvo uporabo opreme za predvideni namen v Uniji;
- (5) „EU-homologacija“ pomeni postopek, s katerim država članica potrdi, da tip in konfiguracija opreme izpolnjujeta zahteve glede učinkovitosti iz Priloge I ter da so postopkovne zahteve iz te uredbe izpolnjene;
- (6) „virtualna preskusna metoda“ pomeni računalniške simulacije, s človeškim posredovanjem ali brez, ki dokazujejo, da oprema za varnostno pregledovanje v letalstvu izpolnjuje zahteve glede učinkovitosti iz Priloge I;
- (7) „certifikat o EU-homologaciji“ pomeni dokument, s katerim homologacijski organ potrjuje, da sta tip in konfiguracija opreme odobrena;
- (8) „certifikat o skladnosti“ pomeni dokument, ki potrjuje, da je bila oprema izdelana v skladu s tipom in konfiguracijo, ki ju zajema certifikat o EU-homologaciji.

Člen 4

Prodaja in začetek uporabe opreme

Države članice ne ovirajo dostopnosti in/ali dajanja v uporabo kakršne koli opreme, ki ji je priložen veljaven certifikat o skladnosti, izdan v skladu s členom 5. V zvezi s tako opremo ne nalagajo dodatnih zahtev.

Člen 5

Obveznosti proizvajalcev

1. Proizvajalec izda certifikat o skladnosti za vsak kos opreme, ki bil izdelan v skladu s tipom in konfiguracijo, ki ju zajema certifikat o EU-homologaciji.
2. Certifikat o skladnosti je določen v Prilogi II, izda pa se v jeziku, ki ga potrošniki in drugi končni uporabniki brez težav razumejo, kot ga določi zadevna država članica. Vsak homologacijski organ lahko zahteva, da proizvajalec izjavo o skladnosti prevede v uradni jezik ali uradne jezike države članice navedenega homologacijskega organa.
3. Proizvajalec v celoti izpolni certifikat o skladnosti. Certifikat o skladnosti ne vsebuje omejitev glede uporabe opreme.
4. Proizvajalec izdelava certifikat o skladnosti tako, da ga ni mogoče ponarediti.

Dvojniki certifikata o skladnosti se lahko izda na zahtevo homologacijskega organa. Dvojniki certifikata lahko izda samo proizvajalec.

Na sprednji strani vsakega ponovnega izvoda je jasno vidna beseda „dvojniki“.

5. Proizvajalec z izdajo certifikata o skladnosti prevzame odgovornost za skladnost opreme s homologiranim tipom in konfiguracijo.
6. Proizvajalci hranijo tehnično dokumentacijo in certifikat o skladnosti vsaj deset let po tem, ko je bila oprema dana na trg.
7. Proizvajalec na opremo, izdelano v skladu s homologiranim tipom in konfiguracijo, vidno, čitljivo in neizbrisno namesti oznako EU-homologacije in številko.
8. Oznaka EU-homologacije in številka sta določeni v Prilogi III.
9. Proizvajalci zagotovijo, da se izvajajo postopki za skladnost proizvodnje. Ustrezno se upoštevajo spremembe pri zasnovi opreme ali njenih lastnostih ter spremembe zahtev glede učinkovitosti, v skladu s katerimi je bil izdan certifikat o homologaciji.
10. Proizvajalci zagotovijo, da je na njihovi opremi označena vrsta, serija ali serijska številka ali kateri koli drugi identifikacijski element; v primeru, da velikost ali narava opreme tega ne dopušča, zagotovijo, da so podatki navedeni na embalaži ali v spremnem dokumentu.
11. Proizvajalci navedejo ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in naslov, na katerem so dosegljivi glede informacij o opremi, ali, če to ni mogoče, podatke navedejo na embalaži ali v spremnem dokumentu, vendar ne na certifikatu o homologaciji. V naslovu mora biti naveden center za stike, kjer je proizvajalec dosegljiv.
12. Proizvajalci zagotovijo, da so proizvodu priložena navodila in varnostne informacije v jeziku, ki ga potrošniki in drugi končni uporabniki brez težav razumejo, kot ga določi zadevna država članica.
13. Proizvajalci, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da oprema, ki so jo dali na trg, ni v skladu s homologiranim tipom in konfiguracijo, nemudoma sprejmejo korektivne ukrepe, da zagotovijo skladnost opreme ali, če je to potrebno, da jo umaknejo ali odpokličejo. Kadar oprema predstavlja tveganje, proizvajalci o tem nemudoma obvestijo pristojne nacionalne organe držav članic, v katerih so omogočili dostopnost svoje opreme, in navedejo podrobnosti, zlasti o neskladnosti in vseh sprejetih popravnih ukrepih.
14. Proizvajalci homologacijskemu organu na podlagi obrazložene zahteve predložijo vse informacije in dokumente, potrebne za dokazovanje skladnosti opreme, v jeziku, ki ga ta organ brez težav razume. S tem organom na njegovo zahtevo sodelujejo pri kateri koli dejavnosti, katere cilj je preprečiti tveganje, ki ga povzroča oprema, ki so jo dali na trg.

Člen 6

Homologacijski organi

1. Vsaka država članica ustanovi ali imenuje homologacijski organ.

Homologacijski organ je pristojen za vse vidike homologacije opreme ter za izdajo, spremembo in odvzem certifikatov o EU-homologaciji.

Vsaka država članica Komisiji sporoči ime, naslov, vključno z elektronskim naslovom, in področje pristojnosti njenega homologacijskega organa.

2. Homologacijski organ ima varnostno dovoljenje organizacije, ki se zahteva za delo s tajnimi podatki stopnje *EU Confidential* ali višje, kakor to opredeljuje Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/444⁷.

Člen 7

Vloge za certifikat o EU-homologaciji

1. Proizvajalec vlogo predloži homologacijskemu organu.
2. Za katerikoli tip in konfiguracijo opreme se vloži samo ena vloga. Vloga se vloži le v eni državi članici.
3. Za vsak tip in konfiguracijo, ki ju je treba homologirati, se vloži ločena vloga.
4. Vloga zajema opisno mapo, ki vsebuje koncept delovanja opreme in drugo ustrezno dokumentacijo, podatke, risbe in fotografije. Proizvajalec lahko opisno mapo predloži v papirni ali elektronski obliki.
5. Proizvajalec s sedežem zunaj Unije, ki želi oddati vlogo za EU-homologacijo, imenuje zastopnika s sedežem v Uniji, ki ga zastopa pri homologacijskem organu.

Člen 8

Preskusi

1. Ko homologacijski organ prejme vlogo, zagotovi, da tehnična služba izvede ustrezne preskuse, da se določi, ali sta tip in konfiguracija zadevne opreme v skladu z zahtevami glede učinkovitosti iz Priloge I.
2. Preskuse izvaja tehnična služba, priglášena v skladu s členom 21, pri čemer preskusi izpolnjujejo zahteve skupnih metodologij preskušanja iz Priloge IV.
3. Homologacijski organ lahko z obrazloženo zahtevo od proizvajalca zahteva, da ta priloži vse dodatne informacije, potrebne za lažjo izvedbo teh preskusov. Proizvajalec te informacije zagotovi v roku, ki ga določi homologacijski organ.
4. Preskusi se opravijo na tipu in konfiguraciji opreme, za katero se zahteva homologacija. Proizvajalec da homologacijskemu organu na voljo toliko kosov opreme, kot jih je potrebnih, da lahko homologacijski organ opravi homologacijski postopek EU.
5. Virtualne preskusne metode se lahko uporabijo za ponovno preskušanje opreme, pri kateri se je spremenila samo programska oprema za odkrivanje.

Te metode izpolnjujejo zahteve skupnih metodologij preskušanja iz odstavka 2.

Člen 9

Odobritev tipa in konfiguracije opreme

1. Homologacijski organ odobri tip in konfiguracijo zadevne opreme, če izpolnjuje zahteve glede učinkovitosti iz Priloge I.
2. Če homologacijski organ meni, da tip in konfiguracija opreme predstavljata resno tveganje za varnost oziroma lahko resno škodujeta okolju ali javnemu zdravju, lahko zavrne odobritev te opreme, čeprav je skladna z ustreznimi zahtevami glede učinkovitosti.

⁷

Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/444 z dne 13. marca 2015 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (UL L 72, 17.3.2015, str. 53).

3. Če homologacijski organ zavrne odobritev opreme, o tem nemudoma obvesti homologacijske organe drugih držav članic in Komisijo ter navede razloge za zavrnitev.
4. Komisija se v primeru zavrnitve v skladu z odstavkom 2 nemudoma posvetuje z zadevnimi stranmi in zlasti s homologacijskim organom, ki je zavrnil izdajo certifikata o EU-homologaciji, da bi ugotovila, ali so se ustrezne zahteve iz odstavka 2 pravilno uporabile.
5. Če Komisija meni, da se ustrezne zahteve iz odstavka 2 niso uporabile pravilno, od homologacijskega organa zahteva, da sprejme ustrezne ukrepe za uskladitev z navedenimi zahtevami.

Člen 10

Odnosi med Komisijo in organom, pristojnim za pripravo skupnih metodologij preskušanja

1. Evropska unija [ki jo zastopa Komisija] postane polnopravna članica organa, pristojnega za pripravo skupnih metodologij preskušanja iz Priloge IV.

Člen 11

Certifikat o EU-homologaciji

1. Homologacijski organ za opremo, ki jo odobri, izda certifikat o EU-homologaciji.
2. Certifikat o EU-homologaciji se pripravi v skladu z vzorcem iz Priloge V.

Homologacijski organ za vsak posamezen tip in konfiguracijo opreme:

- (a) izpolni vse ustrezne dele certifikata o EU-homologaciji;
 - (b) pripravi opisno dokumentacijo, vključno s seznamom, opisno mapo, ki jo dopolnjujejo poročila o preskusih, in vsemi drugimi dokumenti, ki jih doda tehnična služba ali homologacijski organ;
 - (c) vložniku nemudoma predloži izpolnjen certifikat v papirni ali elektronski obliki.
3. Homologacijski organ za vsak posamezen tip in konfiguracijo opreme, ki jo odobri, v 20 delovnih dneh od izdaje certifikata o homologaciji pošlje izvod certifikata o EU-homologaciji ostalim homologacijskim organom ter Komisiji, vključno s prilogami. Izvod je lahko v papirni ali elektronski obliki.
 4. Če homologacijski organ druge države članice tako zahteva, mu homologacijski organ, ki je podelil certifikat o EU-homologaciji, v 20 delovnih dneh od prejema navedene zahteve pošlje dodaten izvod zadevnega certifikata o EU-homologaciji skupaj s prilogami. Izvod je lahko v papirni ali elektronski obliki.

Člen 12

Skladnost proizvodnje

1. Homologacijski organ, ki je odobril posamezen tip in konfiguracijo opreme, sprejme potrebne ukrepe v skladu s Prilogo VI, da preveri, po potrebi v sodelovanju z drugimi homologacijskimi organi, ali so bili sprejeti ustrezni ukrepi za zagotovitev, da je proizvedena oprema skladna z odobrenim tipom in konfiguracijo.
2. Homologacijski organ, ki je odobril posamezen tip in konfiguracijo opreme, sprejme potrebne ukrepe v zvezi z navedeno homologacijo v skladu s Prilogo VI, da preveri, po potrebi v sodelovanju z drugimi homologacijskimi organi, ali so ukrepi iz odstavka 1 še vedno

ustrezni ter ali je proizvedena oprema še vedno skladna z odobrenim tipom in konfiguracijo. Preverjanje skladnosti izdelkov s homologiranim tipom je lahko omejeno na enega ali več postopkov iz Priloge VI.

3. Če homologacijski organ, ki je odobril posamezen tip in konfiguracijo opreme, ugotovi, da se ukrepi iz odstavka 1 ne uporabljajo, bistveno odstopajo od dogovorjenih ukrepov ali se ne uporabljajo več, čeprav proizvodnja ni prekinjena, navedeni homologacijski organ sprejme potrebne ukrepe, da zagotovi pravilno izvajanje postopka za nadzor skladnosti proizvodnje. Navedeni ukrepi lahko vključujejo odvzem certifikata o EU-homologaciji. Homologacijski organ o sprejetih ukrepih obvesti druge homologacijske organe in Komisijo.

Člen 13

Vloge za spremembo certifikatov o EU-homologaciji

1. Kadar je treba zaradi sprememb v zadevni opremi spremeniti podatke v opisni dokumentaciji, proizvajalec nemudoma zaprosi za spremembo certifikata o EU-homologaciji.
2. Vloga za spremembo se vloži pri homologacijskem organu, ki je podelil prvotni certifikat o EU-homologaciji.

Člen 14

Vrste sprememb

1. Če homologacijski organ ugotovi, da so za spremembo potrebna dodatna preskušanja, o tem obvesti proizvajalca. Spremembe se izvedejo šele, ko se opravijo dodatna preskušanja.
2. Sprememba se označi kot „razširitev certifikata o EU-homologaciji“, če velja eden ali več naslednjih pogojev:
 - (a) potrebno je dodatno preskušanje;
 - (b) spremenili so se kateri koli podatki v certifikatu o EU-homologaciji, razen njegovih prilog;
 - (c) začele so veljati nove zahteve glede učinkovitosti v zvezi z odobreno opremo.

Homologacijski organ v takih primerih izda posodobljen certifikat o EU-homologaciji, označen s številko razširitve. Na posodobljenem certifikatu o EU-homologaciji sta jasno označena razlog razširitve in datum izdaje.

3. Kadar se odstavek 2 ne uporablja, se sprememba označi kot „popravek certifikata o EU-homologaciji“.

Člen 15

Izdaja sprememb in obveščanje

1. Homologacijski organ ob razširitvi posodobi ustrezne dele certifikata o EU-homologaciji, njegove priloge in seznam opisne dokumentacije. Posodobljeni certifikat in njegove priloge se proizvajalcu izdajo takoj.
2. V primeru popravka homologacijski organ proizvajalcu takoj izda posodobljene dokumente ali po potrebi konsolidirano posodobljeno različico opisne dokumentacije. Homologacijski

organ vsako popravljeno stran označi tako, da sta jasno vidna narava spremembe in datum ponovne izdaje.

3. Ob vsaki izdaji posodobljenih dokumentov ali konsolidirane posodobljene različice opisne dokumentacije se vedno ustrezno spremeni tudi seznam opisne dokumentacije, ki je priložen certifikatu o homologaciji, tako da je na njem naveden datum zadnje razširitve oziroma spremembe ali datum zadnje konsolidacije posodobljene različice.

4. Homologacijski organ o vseh spremembah certifikatov o EU-homologaciji obvesti homologacijske organe drugih držav članic in Komisijo v skladu s členom 11(3).

Člen 16

Prenehanje veljavnosti certifikatov o EU-homologaciji

1. Certifikat o EU-homologaciji preneha veljati, ko velja eno ali oboje od naslednjega:

- (a) nove zahteve glede učinkovitosti, ki se uporabljajo za homologirano opremo, postanejo obvezne za prodajo ali začetek uporabe nove opreme, homologacije pa ni mogoče ustrezno posodobiti;
- (b) proizvodnja homologirane opreme je prostovoljno popolnoma prenehala.

2. Če je proizvodnja homologirane opreme prostovoljno popolnoma prenehala, proizvajalec o tem obvesti homologacijski organ, ki je odobril navedeno opremo. Po prejemu takega obvestila navedeni organ v 20 delovnih dneh o tem obvesti homologacijske organe drugih držav članic in Komisijo.

Člen 17

Postopek za ravnanje z opremo, ki predstavlja tveganje na nacionalni ravni

1. Kadar so organi za nadzor trga ene države članice ukrepali v skladu s členom 20 Uredbe (ES) št. 765/2008 ali kadar utemeljeno menijo, da oprema, ki jo zajema ta uredba, ogroža zdravje, varnost oseb ali druge vidike zaščite javnega interesa, ki so določeni v tej uredbi, izvedejo vrednotenje zadevne opreme glede izpolnjevanja vseh zahtev iz te uredbe. Proizvajalci po potrebi sodelujejo z organi za nadzor trga.

Kadar organi za nadzor trga med navedenim vrednotenjem ugotovijo, da oprema ni skladna z zahtevami iz te uredbe, od proizvajalca nemudoma zahtevajo, da sprejme vse ustrezne korektivne ukrepe in opremo uskladi z navedenimi zahtevami, jo umakne s trga ali odpokliče v razumnem roku, ki ga določijo glede na naravo tveganja.

Organi za nadzor trga o tem ustrezno obvestijo zadevni priglašeni organ.

Za ukrepe iz drugega pododstavka se uporablja člen 21 Uredbe (ES) št. 765/2008.

2. Če organi za tržni nadzor menijo, da neskladnost ni omejena na njihovo nacionalno ozemlje, homologacijske organe drugih držav članic in Komisijo obvestijo o rezultatih ocenjevanja in ukrepih, ki so jih zahtevali od proizvajalca.

3. Proizvajalec zagotovi sprejetje vseh primernih korektivnih ukrepov glede zadevne opreme, katere dostopnost je omogočil na trgu po vsej Uniji.

4. Kadar proizvajalec v roku iz drugega pododstavka odstavka 1 ne sprejme korektivnih ukrepov, organi za nadzor trga sprejmejo vse ustrezne začasne ukrepe, da prepovejo ali omejijo dostopnost opreme na nacionalnem trgu, jo umaknejo s trga ali odpokličejo.

O navedenih ukrepih takoj obvestijo homologacijske organe drugih držav članic in Komisijo.

5. Informacije iz odstavka 4 vključujejo vse razpoložljive podrobnosti, zlasti podatke, potrebne za identifikacijo neskladne opreme, porekla opreme, vrste domnevne neskladnosti in tveganja, vrste in trajanja sprejetih nacionalnih ukrepov ter stališča zadevnega proizvajalca.

6. Homologacijski organi, razen homologacijskih organov države članice, ki je začela postopek, nemudoma obvestijo homologacijske organe drugih držav članic in Komisijo o vseh sprejetih ukrepih in vseh dodatnih informacijah, ki so jim na voljo v zvezi z neskladnostjo zadevne opreme, v primeru nestrinjanja s priglašenim nacionalnim ukrepom pa predložijo svoje ugovore.

7. Če v treh mesecih po prejemu informacij iz odstavka 4 drug homologacijski organ ali Komisija ne vloži nobenega ugovora glede začasnega ukrepa, ki ga je sprejel homologacijski organ države članice, se šteje, da je ukrep upravičen.

8. Homologacijski organi zagotovijo takojšnje sprejetje ustreznih omejevalnih ukrepov v zvezi z zadevno opremo, kot je umik opreme s trga.

Člen 18
Zaščitni postopek Unije

1. Kadar so po zaključku postopka iz člena 17(3) in (4) predloženi ugovori proti ukrepu, ki ga sprejme homologacijski organ države članice, ali kadar Komisija meni, da je nacionalni ukrep v nasprotju z zakonodajo Unije, se Komisija nemudoma posvetuje s homologacijskim organom države članice in zadevnim proizvajalcem ter ovrednoti nacionalni ukrep. Na podlagi izidov tega vrednotenja Komisija odloči, ali je nacionalni ukrep upravičen ali ne.

Komisija svoj sklep naslovi na homologacijske organe vseh držav članic ter ga nemudoma predloži homologacijskim organom držav članic in zadevnemu proizvajalcu.

2. Če se šteje, da je nacionalni ukrep upravičen, vsi homologacijski organi držav članic sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo umik neskladne opreme z nacionalnega trga, in o tem obvestijo Komisijo. Če se šteje, da je nacionalni ukrep neupravičen, homologacijski organ zadevne države članice umakne ukrep.

Člen 19
Oprema, ki ni skladna s homologiranim tipom

1. Homologacijski organ lahko kadar koli preveri, ali je oprema, ki ji je priložen certifikat o skladnosti ali ki je opremljena z oznako EU-homologacije, še vedno skladna s tipom in konfiguracijo, ki ju je organ odobril.

Preverjanje se opravi v skladu s Prilogo VI. Lahko pa se omeji na enega ali več postopkov, določenih v navedeni prilogi.

2. Če homologacijski organ ugotovi, da oprema iz odstavka 1 ni skladna s homologiranim tipom in konfiguracijo, zagotovi, da proizvajalec sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti opreme z odobrenim tipom in konfiguracijo. Navedeni ukrepi lahko vključujejo preklic certifikata o EU-homologaciji.

Homologacijski organ o sprejetih ukrepih obvesti homologacijske organe drugih držav članic in Komisijo.

3. Če homologacijski organ prekliče certifikat o EU-homologaciji, o svoji odločitvi v 20 delovnih dneh obvesti homologacijske organe drugih držav članic in Komisijo ter navede razloge zanjo.

4. Za namene odstavka 1 se odstopanja od podatkov v certifikatu o EU-homologaciji ali opisni dokumentaciji štejejo kot neskladnost z odobrenim tipom in konfiguracijo.

5. Če homologacijski organ ugotovi, da oprema, ki ji je priložen certifikat o skladnosti ali ki je opremljena z oznako EU-homologacije, ni skladna s tipom in konfiguracijo, ki ju je odobril drug homologacijski organ, začasno ustavi dostopnost ali dajanje v uporabo navedene opreme v navedeni državi članici ter od homologacijskega organa, ki je podelil certifikat o EU-homologaciji, nemudoma zahteva, da preveri, ali je oprema v proizvodnji še vedno skladna z odobrenim tipom in konfiguracijo.

Po prejemu take zahteve zadevni homologacijski organ potrebno preverjanje opravi čim prej oziroma najpozneje v treh mesecih od datuma zahteve. O tem obvesti druge homologacijske organe in Komisijo.

6. Če homologacijski organ, ki je podelil certifikat o EU-homologaciji, meni, da je zadevna oprema skladna s homologiranim tipom in konfiguracijo, si prizadeva za rešitev spora. Obe strani o tem redno obveščata Komisijo, ki po potrebi pripravi ustrezna posvetovanja za rešitev spora. Do rešitve spora veljajo začasni ukrepi iz odstavka 5.

Člen 20

Obveščanje o odločitvah in pravnih sredstvih, ki so na voljo

Ob vseh odločitvah, sprejetih na podlagi členov 17, 18 in 19, se navedejo razlogi zanje. Države članice zagotovijo, da za vsako odločitev, sprejeto na podlagi teh členov, obstaja pravno sredstvo.

Homologacijski organ o vseh takih odločitvah obvesti vse zadevne strani ter jih hkrati obvesti o pravnih sredstvih, ki so jim na voljo v skladu z nacionalnim pravom, in o rokih za uveljavljanje takih pravnih sredstev.

Člen 21

Priglasitev tehničnih služb

1. Za namene člena 8 vsaj en homologacijski organ za vsako tehnično službo Komisiji priglasi ime, naslov, elektronski naslov, imena odgovornih oseb in kategorijo dejavnosti. Homologacijski organ Komisijo obvesti o kakršnih koli poznejših spremembah teh podatkov.
2. Tehnična služba izvaja svoje naloge v skladu s to uredbo samo, če je bila priglašena Komisiji.
3. Homologacijski organi lahko za namene člena 8 imenujejo katero koli priglašeno tehnično službo.
4. Komisija na svojem spletnem mestu objavi seznam in kontaktne podatke homologacijskih organov in tehničnih služb.

Člen 22

Zahteve za tehnične službe

1. Tehnična služba izvaja ali nadzira preskuse, zahtevane v skladu s členom 8. Ne opravlja preskusov ali preverjanj v kategoriji dejavnosti, za katero ni bila priglašena Komisiji v skladu s členom 21.
 2. Obstajajo štiri kategorije tehničnih služb:
 - (a) kategorija A: tehnična služba, ki v svojih prostorih izvaja preskuse iz člena 8(1);
 - (b) kategorija B: tehnična služba, ki nadzira preskuse iz člena 8(1), ki se izvajajo v prostorih proizvajalca ali v prostorih tretje osebe;
 - (c) kategorija C: tehnična služba, ki redno ocenjuje in spremlja postopke proizvajalca za preverjanje skladnosti proizvodnje;
 - (d) kategorija D: tehnična služba, ki nadzira ali izvaja preskuse ali preverjanja v okviru skladnosti proizvodnje.
 3. Tehnična služba ima ustrezne sposobnosti, posebno tehnično znanje in dokazane izkušnje na svojem področju delovanja. Tehnične službe imajo tudi možnost pridobiti ali črpati kakršne koli materiale, potrebne za izvajanje preskusov v skladu s členom 8(2).
- Poleg tega tehnične službe izpolnjujejo zahteve iz Priloge VII.

4. Tehnične službe zagotovijo, da povprečni čas od vložitve zahtevka za opravilo preskusa opreme do zagotovitve rezultatov preskusa homologacijskemu organu ne presega 6 mesecev. To obdobje se lahko v izjemnih primerih ali na uradno zahtevo proizvajalca podaljša.
5. Homologacijski organ lahko deluje kot tehnična služba.
6. Tehnična služba ali homologacijski organ, ki deluje kot tehnična služba, ima varnostno dovoljenje organizacije, ki se zahteva za delo s tajnimi podatki stopnje *EU Confidential* ali višje, kakor to opredeljuje Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/444⁸.
7. Homologacijski organ lahko imenuje tehnično službo s sedežem v tretji državi le v okviru dvostranskega sporazuma med Unijo in zadevno tretjo državo.

Člen 23

Ocena usposobljenosti tehničnih služb

1. Sposobnosti iz člena 22(3) se dokaže s potrdilom o akreditaciji, ki ga izda nacionalni akreditacijski organ.
2. Potrdilo o akreditaciji se na zahtevo pošlje Komisiji.
3. Homologacijski organ, ki deluje kot tehnična služba, dokaže skladnost z usposobljenostmi iz člena 22(3) na podlagi dokumentarnih dokazil, vključno z oceno, ki jo opravijo ocenjevalci, ki so neodvisni od dejavnosti, za katere se izvaja ocena. Ti ocenjevalci lahko pripadajo isti organizaciji, če so vodeni neodvisno od osebja, ki izvaja dejavnosti, ki so predmet presoje. Komisija lahko pošlje svoje ocenjevalce za preverjanje skladnosti z določbami člena 22(3).

.

Člen 24

Usklajevanje tehničnih služb

1. Tehnične službe organizirajo medsebojne obiske svojih prostorov, da se omogoči izmenjava informacij in dobrih praks pri opravljanju preskusov, ki se zahtevajo v skladu s členom 8(1).
2. Komisija ustanovi sektorsko skupino tehničnih služb, da se zagotovi ustrezno usklajevanje in sodelovanje med tehničnimi službami. Homologacijski organi zagotovijo, da tehnične službe, ki jih imenujejo, sodelujejo pri delu navedene skupine, neposredno ali s pooblaščenimi zastopniki.
3. Komisija predseduje sektorski skupini.
4. Naloge sektorske skupine so predvsem:
 - (a) določanje smernic za kakovost za uporabo skupnih metodologij preskušanja iz člena 8(2);
 - (b) usklajevanje in razvoj ukrepov za zagotovitev usklajene uporabe skupnih metodologij preskušanja s strani tehničnih služb, vključno z uporabo preskusnih materialov iz enega samega vira, skupnimi formati za izmenjavo dokumentov in primerjalnimi preskušanji;

⁸ Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/444 z dne 13. marca 2015 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (UL L 72, 17.3.2015, str. 53).

- (c) oblikovanje in organizacija usposabljanja za osebe tehničnih služb;
- (d) tehnično usklajevanje s tretjimi državami glede ugotavljanja skladnosti opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu.

Člen 25

Spremembe imenovanj

1. Kadar homologacijski organ ugotovi, da tehnična služba, ki jo je imenoval, ne izpolnjuje več zahtev iz te uredbe ali da ne izpolnjuje svojih obveznosti, po potrebi omeji, začasno razveljavi ali prekliče imenovanje. Homologacijski organ o tem nemudoma obvesti Komisijo in druge homologacijske organe. Komisija ustrezno spremeni seznam iz člena 21(4).
2. V primeru omejitve, začasne razveljavitve ali preklica imenovanja tehnične službe ali kadar tehnična služba preneha opravljati dejavnost, homologacijski organ, ki je tehnično službo imenoval, sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da spise navedene tehnične službe obdela druga tehnična služba ali da so na zahtevo na voljo pristojnemu nacionalnemu organu.

Člen 26

Spodbijanje usposobljenosti tehničnih služb

1. Komisija razišče vse primere, pri katerih dvomi o usposobljenosti tehnične službe ali njenem stalnem izpolnjevanju zahtev in obveznosti ali je o takih dvomih obveščena.
2. Homologacijski organ države članice, ki je tehnično službo priglasil, Komisiji na zahtevo posreduje vse ustrezne informacije.
3. Komisija zagotovi, da se vse občutljive informacije, pridobljene v okviru njene preiskave, obravnavajo zaupno.
4. Kadar Komisija ugotovi, da priglašena tehnična služba ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več zahtev za akreditacijo, o tem ustrezno obvesti homologacijski organ države članice, ki je tehnično službo priglasila, in od njega zahteva, da izvede potrebne korektivne ukrepe, vključno z umikom priglasitve, če je to potrebno.

Člen 27

Spremembe prilog

Komisija je pooblaščen, da v skladu s členom 28 sprejme delegirane akte za spreminjanje prilog, kot sledi:

- (a) Prilogo I lahko spremeni zaradi uvedbe novih zahtev glede učinkovitosti opreme za varnostno pregledovanje v letalstvu;
- (b) priloge lahko po potrebi spremeni, da se prilagodijo razvoju znanstvenega in tehničnega znanja.

Člen 28

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo v skladu s pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 27 se Komisiji podeli za obdobje desetih let od [datuma začetka veljavnosti te uredbe].

3. Prenos pooblastila iz člena 27 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 27, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet delegiranemu aktu ne nasprotujeta v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta Evropski parlament in Svet pred iztekom tega roka Komisijo obvestila, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 29

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, zlasti členov 5, 7 in 8, ter sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice uradno obvestijo Komisijo o navedenih pravilih in ukrepih, takoj pa jo obvestijo tudi o vseh nadaljnjih spremembah navedenih pravil.

Člen 30

Prehodne določbe

Države članice lahko do [tri leta po začetku veljavnosti te uredbe] še naprej homologirajo opremo v skladu s svojimi nacionalnimi predpisi.

Na zahtevo proizvajalca homologacijski organ, ki je odobril posamezen tip in konfiguracijo opreme v skladu z nacionalnimi predpisi pred navedenim datumom, izda certifikat o EU-homologaciji v zvezi z navedenim tipom in konfiguracijo opreme, če je bila ta preskušena v skladu s členom 8(2).

Člen 31

Presoja

1. Države članice do [štiri leta po začetku veljavnosti te uredbe] obvestijo Komisijo o izvajanju te uredbe.
2. Komisija do [pet let po začetku veljavnosti te uredbe] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe, ki mu po potrebi priloži ustrezne zakonodajne predloge.

Člen 32

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [eno leto po začetku veljavnosti te uredbe].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik
[...]

Za Svet
Predsednik
[...]